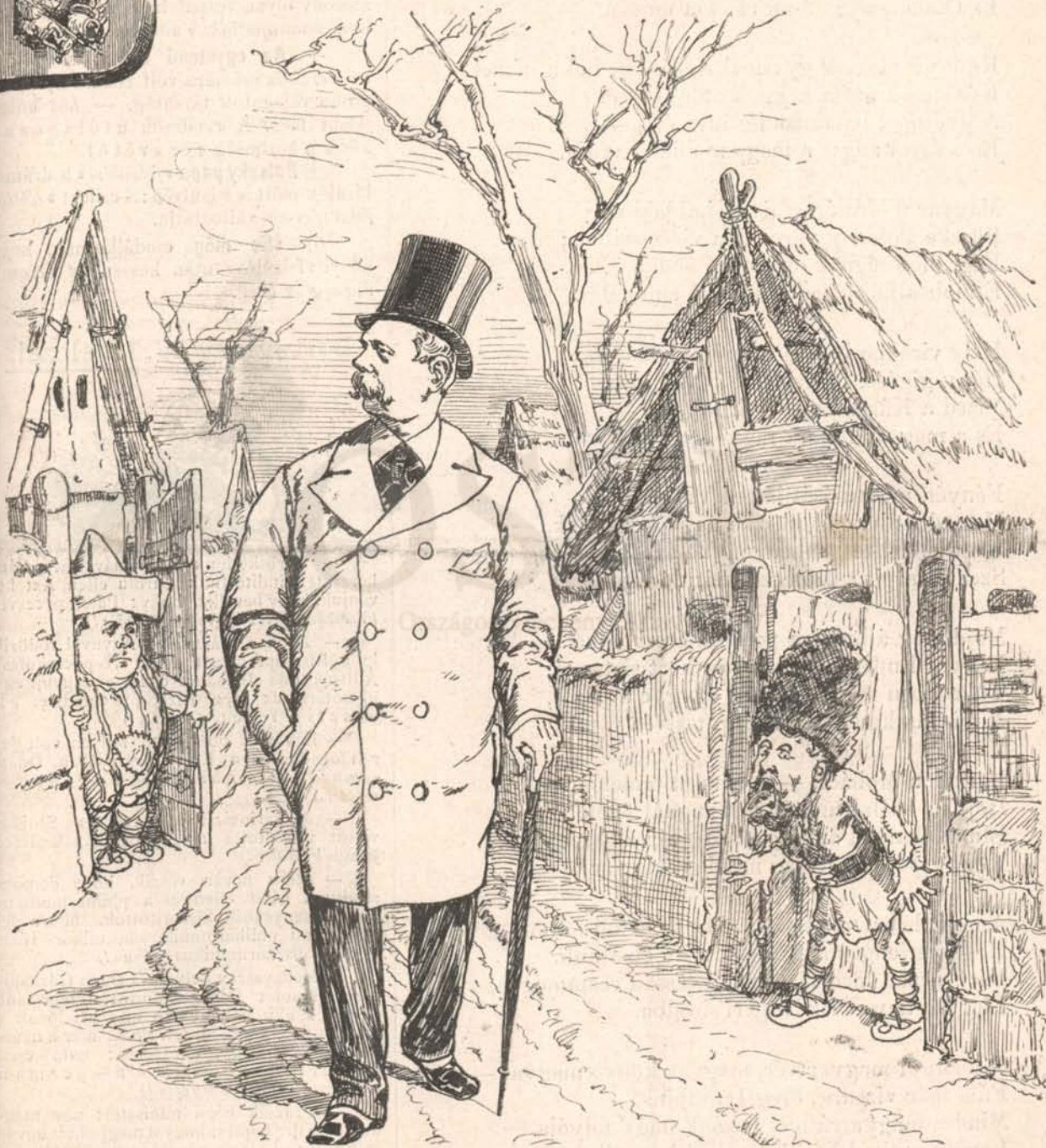

BORSSZEM JANKÓ

AZ EMBER ISMERŐ.

Milán (Carolához.) Ejnye de bátor vagy te barátom, hogy a nyelvedet ki mered öltetni erre az osztrák-magyar nagy úrra! Nem félsz, hogy meghúzza a füledet?

Carolu. Ugyanová gondolsz! Egy ilyen finom ur csak nem foglalkozik én velem!

A Duna.

ZEGÉNY Danubius, ezt köllött megérned,
Hogy oláh folyónak neveznek el téged!
Csoda, hogy nem válsz e gúny miatt pirosra
És Oláhországot árad el nem mossa.

Könnýű tánczos gyermek vagy ott, hol a német
Kékszemű poéta kéknek dalol téged.
A gyermek hatalmas férfiuvá érik —
Erős árral zugsz a magyar földön végig.

Magyar földre érve, tiszta habjaidban
Büszke Pozsony város fala visszacsillan;
Régi dicsőségnek omladozó romja . . .
E mohos fal néked a multtal elmondja.

Mély vizedbe bámul az erős Komárom;
Hány gigászi harczt látta te e váron!
Vized a Kárpátnak vizeit fölissza —
És a magyar Rómát ragyogod te vissza.

Fényét, pusztulását láttad Visegrádnak,
Hortad itt hajóját büszke nagy királynak, —
S ott zöldel te benned, enyhe árnyat vetve,
Szent Margit asszonynak viruló ligetje.

Majd meg áthidalva pompás érczivekkel:
Fényes Budapestünk partja közt sietsz el;
Tükrödben ragyogva lesz egygyé a páros,
A mi büszkeségünk, a szép testvér város.

Partodon Mohács, — a nemzet temetője;
Hej! ha szólni tudnál, mit zugnál felőle?
Elmondhatnád azt a gyászos, véres harczt . . .
Könný pergene végig minden magyar arczt.

Annyit látsz, tapasztalsz, élsz te itt mi nálunk,
Hogy terjengős agg lész a mire elválunk.
Rác s oláh mederben nagy lassan czammogva,
Élet unottan dől sz tengeri sírodba.

Ó mennyi magyar vér, magyar köny s magyar — szusz
Füla már vizedbe, öreg Danubius!
Mindez magyarrá tesz hazánk nagy folyója —
Lengjen rajtad hajónk szabad lobogója!

Apró hírek.

× **Csiky Gergely** kijelenti, hogy mint okos ember nem küzd meg az elöítéletekkel, hanem inkább *kitér* előlük.

□ **Ugyancsak ő** állítja azt, hogy az asszony olyan veszedelmes portéka, hogy csak *homeopathikus* adagban él vele.

+ **Az egyetemi bálón**, mely egy *univerzítás* számára volt rendezve, túlságosan válogatott társaság, — *hat* hölgy jelent meg. A rendezők utólagosan kérik a közönség részvétét.

± **Pulszky papa** »*felsülése*« a dráma-bírálok előtt is felsülvén: a czimet »*Kettős felsülés*«-re változtatja.

⊙ »**És még** csodálkoznak, hogy ennyi »*felsülés*« után hosszú az orrom »*duzzog* az öreg.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Pörösködünk Romániával. Apasági keresetet indítottunk Carolu ellen. Azt kívánjuk, hogy bevallja, hogy: Pater peccavi! (*Versöhnlich! Fast lebenswürdig!*)

— Azok a svájcziai! Ágyuval lödözik le a Risikopf ormát. Minő erő-pocsékolás! Állítsák oda Blahánét és ha ez rágyujt egy jó nótára, az öreg Rizikopf mindjárt elveszti a fejét. (*Erprobt!*)

— Egy vicz post festa. Milyen volt Sarah fogadtatása a Krim fővárosában, Odeszában? Kriminális. (*Auch der Witz — nebbich.*)

— A karloviczi kongresszus Stojkovicst választotta meg pátriárkának. Rác zümmös! (*Bitter!*)

— Rosz néven veszik, hogy demonstráltunk Liszt ellen és a philharmonikus hangversenyekből kiszorítottuk. Miért legyünk mi philharmonikusok, mikor Liszt Ferencz diszharmonikus? (*Feun!*)

— Medgyaszay helyébe a Duna Gözhajózási Társulat főinspektonová Ungermant neveztek, akit néhány lap magyarfalónak s makacs németnek hirdet. Pedig már a nevében is ott van a garancia: nem csak *Unger* — man ő, hanem *Un — german is*. (*Hast ü Dampfschiffpfiff!*)

— Prázsák bécsi minisztert úgy megdolgozta dr. Jaques, hogy a megpuhult ügyér már is *Pr a j a q u e* névvel iratkozik. (*Mboh!*)

„A felsülés.”

(Vigjáték öt felvonásban. Irta Kálnoky nyomán Pulszky Ferencz.)

Személyek.

DOMBOVICZA *nemtője.*
 BRATIANO *jegyzékiró román ur.*
 ROSETTI *jó pajtása.*
 KÁLLAY } *bécsiek.*
 KÁLNOKY }
 BUTESCU *Bratiano titkára.*
 INAS

I. Felvonás.

(Bukarest. Éjféli. Az óra kong.)

1. jelenet.

Dombovicza. Én vagyok folyótok nemtője, a hirneves Dombovicza. Még nem szerepelek a világ nagy folyóinak lajstromában, de ép ez a sajnos. Ismeretesek a Missisipi, Amazon, Eufrátes, Tigris, Themze, Nilus Duna, Tisza. Sőt még a rongyos Dráva s a silány Száva is hirnevesebbek, mint én vagyok. Ez fáj, fáj, nagyon fáj nekem! Rajtad áll, ó nagy nemzet, hogy engem híressé tégy. Ébredj Bratiano!

2. jelenet.

Bratiano. Dombovicza.

Bratiano. Megjelentem; ágyamból én is kibujtam, ó hazai folyóm nemtője. Mit kívánsz?

Dombovicza. Ott lenn alattam folyik a Duna, melynek hullámaim én is dagasztom. Mért híres a Duna és vízben mért oly gazdag?

Bratiano. Mert te szakadsz belé.

Dombovicza. Eltaláltad. Érzésed hamisítatlan román érzés. A Duna azon megtiszteltetés következtében, hogy én belé szakadni méltóztatom, román folyó. Nemde?

Bratiano. Nagyon természetes! Hogy ne?

Dombovicza. És mégis emanczipálni akarja magát a perfid Ausztria-Magyarországnak rabigájába való görnyedés által. Ezt nem tűrhetem! Mire valók a diplomáciai jegyzékek, ha nem vagytok képesek a gőgös Dunát megalázni és alám görnyesztetni?

Bratiano. Meglesz, Dombiczim, meglesz.

Domb. Helyes, mert ha nem lesz meg, jaj Bukarestnek! Nem fogadom többé áldásos méhembe sem, akiket belém szoktatok kergetni, a zsidókat; sem másilyen szemetet, melyet belém szerettek hordani. És elárasztalak: minden dögöt, mely bennem uszkál, kiöntve reátok.

Brat. Borzadok!

Domb. Tégy aszerint. (Haragos fortyogással eltűnik.)

II. Felvonás.

Bratiano dolgozó szobája. Bratiano. Rosetti.

1. jelenet.

Bratiano. (Dühösen ir.)

Rosetti. Mit csinálsz pajtás?

Bratiano. Egy mérges trónbeszédet, melyben Ausztriát tönkre zuzom. Elexequálok tőle a Dunát. A

beszédet aztán elszavaltatom Károly királlyal. Képzem, Bécsben hogy megijednek rá!

Rosetti. Gratulálok magunknak hozzád. Te vagy az oláh vaskanczellár.

III. Felvonás.

(Bécs. Ballplatz.)

1. jelenet.

Kállay.

Kállay (csibukra akar gyujtani.) Sehol egy szál fidi-busz. (Keres.) Nem talállok. (Csöngtet Asbóth bejön.) Gyujtót szerezzem valahonnan! A masina mind megromlott.

Asbóth (magában.) Ahá! . . . megromlott. Tehát ismét corrupio! A végire járok. Meg kell tudnom, mitől romlott meg a gyufa. (El.)

2. jelenet.

Kállay, Kálnoky.

Kálnoky. Béni, maga borus. Homlokán nagy gondok tanyáznak.

Kállay. Az ám! Rá szeretnék gyujtani, de nem fog a gyufa, a fidi-buszom meg fogytán van.

Kálnoky. Nini. Épen a zsebemben van az oláh trónocska beszéd. Ezzel rágyujthat.

Kállay. Az bizony nagyon alkalmas lesz. (Rágyujt a rumuny trónocskabeszéddel.)

Kálnoky (megkönnyebbülve.) No! Elintéztük a román Dunakérdést.

IV. Felvonás.

(Bratiano lakása.)

1. jelenet.

Butescu. Inas.

Butescu. Itthon van ő excja?

Inas. Itt jön! (El.)

Brat. Nos mi hír?

But. Ühm.

Brat. Mit jelentsen ez?

But. Meg vagyunk löve.

Brat. Pourquoi?

But. Voltam egy osztrák-magyar ügyvivőnél is; tudja-é Excellentiád mit felelt?

Brat. Hadizenet? Annál jobb! Háboru! Ah! Rég álmodom erről. Plevna! Grivicza! Megverjük Ausztriát, bekeblezzük Magyarországot. (Pipaszárával hadonászva a Gerolsteini nagyhercegnőből fityörészi.)

Fogd itt e kardot —

E kardot — e kardot!

But. Nem hadizenet.

Brat. Hát?

But. Az ügyvivő azt felelte: ne bomoljanak az urak, különben megbuktatjuk ő excelentiáját Bratianot.

Brat. Ez az egész? . . . Ó! Butescu siessen! Már fátyás-zenét is rendeltem magamnak és szonókatokat, hogy ünepeljék bennem Románia megmentőjét.

But. Jajajaj!

Bratiano. Le kell mondani! Ne bomoljanak! . . . Terringettét, rosszul állunk! Még meg találunk buktatni.

A tárczám — a tárczám! Vegyék el életemet, de a tárczámot nem adom. Meghalni? — szívesen! Lemondani — soha! Non datulu!

V. Felvonás.

(Bukarest. Mogyorva éj)

I. jelenet.

Dombovicza.

Dombovicza (siri hangon.) Hol van Bratiano?

Bratiano. Itt vagyok!

Domb. Nem váltottad be a szavadat — megretíráltál!

Brat. (megsemmisülve.) Ugy van.

Domb. Hasra . . . Nem értesz? Hasra!

Brat. (lehasal.)

Domb. Irgalmazok Bukarestnek, mert elárasztására nincs kiélegető vizmennységem; de büntetésül így ál belőlem egy pohárral.

Brat. Szűz hullámaidtól kólikát kaphatok.

Domb. Kapj! Ez leszen büntetésed!

Tableau.

(Bratiano bengáli fény mellett fődöt melegített a gyomrára.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: *Bukovay Absentius.*

— Börzeviczójünk hát nol Bis dat, a ki nem biztat, hanem pizt ad. Ez legyen a jelszó! De mit ér ez az egész élczeskedés a nagy predikátum s az erszény nélkül!

— Henczizünk még mindig. Volna pedig egy jeles propozíció: hagyjuk meg a szobor talpát (csak a *çi* pusztuljon) és pónáljuk a *Hen-re* a *tallért*.

— Mától fogva többet kell otthon maradnom: a díszfringias és aranytollas deputációk délélt szokták az embert lepipálni.

— Hej, ha engem tennének meg *finánczminiszternek*, a Dákó Pistát meg *rektor*nak, — soha olyan profitot a biliárd-, kávé-, bor- és kártya fogyasztási adókból!

— Jó nagy parádéba öltözve kardosan a Baldácsi hadastyán-egylet. Ezek csak olyan katonák, mint amilyen stucczer a bölcsész és amilyen egyetemi polgár a patikus.

— Sok hibát találnak az új tizesben is. Én csak azt találok, hogy nagyon sima és csuszós: nem marad meg a bugyellárisban.

— Az új ötösnek meg az a hibája, hogy *k é k*. Hát még nekem mennyire *kék*!

Pulszki-tüntető.

Hajdan az ifju magyar a tüzes paripát szereté csak,
Ámde elég neki ma: Pulszky, a »*vén csata-ló*.«

„Abczug Hentzi szobor!”

(Eredeti tudósítás.)

— Tigrisek értekezlete a »sase«-ban. —

Hentzillér. Az egybehívók nevében van szerencsém magamat elnöknek kikiáltani és most megnyitom az ülést. Összejövetelünk célja: tanácskozni a fölött, hogyan lehetne a Hentzi szobrot elexpediáltatni. Felkérem *Páthosz Béla* ügyvéd urat, adja elő az ügyet.

Páthosz Béla ügyvéd. Uraim! Nem ismerek fontosabb ügyet mai napság, mint a Hentzi szobor eltávolítását. De hogyan, miképen, mi módon és mily eszközökkel? Ez a nagy kérdés. Akár hogy töröm fejemet, én nem találok más módot, mint a *törvényes* lépések megindítását. (Halljuk!) Uraim! Önök előtt ismeretes, hogy *Tisza Kálmán* nem ad a mi szavunkra semmit. (Nagy páthoszszal.) *Tisza Kálmán makacs* ember, ki nem tágit és ha mindnyájan a fejünkre állunk is, a Hentzi szobor mégis ott marad a Szent-György-téren. Ismétlem: *Tisza Kálmán makacs* ember és így nem marad más hátra, mint sommás keresetet indítani ellene. Mondassék ki bírói itélettel, hogy alperes *Tisza Kálmán* köteles 8 nap alatt különben végrehajtás terhe mellett saját költségén a Hentzi szobrot eltávolítani és a felmerülendő perkötségeket *nekem* (*Blau Kóbi* közbekiált: *nekünk!* *Zaj.* Az elnök csemet.) megfizetni. Ismétlem 3-szor uraim, ha *Tisza Kálmán* látni fogja, hogy mi ellenzéki férfiak pert indítunk ellene: a milyen makacs ember, nem jelenik meg a tárgyaláson, elmakacsoltatja magát; akkor meg *exequáljuk* *Tisza Kálmán* és a Hentzi szobrot! (*Zajos helyeslés. Kraxelhuber Tóbiás* felkiált: *czu tum!*)

Blau Kóbi. Sojnalom, de nem pártolhatom az elüttem szólott daktérlében indítványát. Mert praprime: a Hentzi szoborért én nem adom edj krojczár perkülséget is nem; pra szekünde: mi lesz, ha már megis *exequáljonk* a Hentzi szobrot? Akkor jün *Albrecht fűherczeg* és beád edj *igény*ert. Akkor aztán pürbe keveredünk az egész *dynásztia*val.

Vörös Izidor (az „*Egyetértés*” dolgozótársa.) Nem vagyok egy nézetem az előttem szólottakkal. Ha pert kezdünk, akkor a mi hiányos perrendtartásunk mellett elérhetjük azt, hogy a Hentzi szobor a jövő századig el fogja csúfítani a Szent-György teret, mert a pernek, míg a három instanciát megjárja, addig nem lesz vége. Az én szerény indítványom: tegyünk a Hentzi szobor fejére egy nagy papiros kosarat, és akkor én majd *elsanzsirom onnan*.

Dido (a „*Függetlenség*” belső dolgozótársa.) *Knurr-rraim!* Utálattal és enbelsöm legmélyebb fenekérel fakadó megvetéssel berzenkedik ég felé farkamnak minden szörszála, ha e szoborra tekintek. A *Tisza* kormány pimasz komiszságának legczudarabb büne, hogy e bélpoklos szégyenfoltot eltüri. Én nem tehetek indítványt, de mig élni fogok és e szobor állani fog, kutyakötelességem lesz ebrudon kitolni vagy naponta 3-szor lehurrogatni. (Viharos éljenzés. *Verhovay: Praczl, Dido!*)

Meglátja a tudósítót és rá uszítván Didóját, a gyorsíró elmenekül. De ott van Borsszem Jankó, kit piczisége miatt észre nem vesznek s ki az alábbiakban adja hü képét a monumentális értekezletnek.

* * *

Az Abezug bizottság ülése.

— Igazi tudósítás. —

TÁRGY: *Abczug Hentzi.*

ELNÖK: <i>Tikvölgyi Lajos, született Henenthaler;</i>	} Ös-
JEGYZŐ: <i>Birkay Balambér, szül. Schöffler Bertl.;</i>	
PÉNZTÁRNOK: <i>Brézelhofer;</i>	} tyák.
ÜGYELŐ: <i>Hinterhuber;</i>	
INDITVÁNYOZÓ: <i>Vorderhuber;</i>	} Félvér
DÖRGŐ: <i>Léon Jules Verhovetta;</i>	
GYANTAVILLÁMLÓ: <i>Szalay Müborromeus</i>	} szittyák.
<i>Fuxinobáld</i>	
CIRCUMSPECTUS: <i>Mednyánszky Árpí;</i>	
HÁZI BÖLCS: <i>Pártos Belizár;</i>	
ARANY SAS: <i>vendéglő.</i>	
PINCZÉR: <i>a ki pórul jár.</i>	

Lelkes éljenzök az ismert »tekintélyes számban«.

Tikvölgyi Lajos. Ulaim! tőszönöm a medtisztejtetészt. A hazafiasz töteleszszéd (megakad) — — az eszme szoldálata (megakad) — — —

Verhovetta (sugva.) Nyisd meg a gyűlést s ne ügyetlenkedjél!

Tikvölgyi L. A gyűlést meduyitom.

Pártos Belizár. Nagyságos elnök, mélyen tisztelt értekezlet! Az elnöki beszédnek az eszme szolgálatára való szellemes célzata, ösztönöz arra, hogy az eszmeszolgálat szent kötetmeit teljesítve, következő szerény indítvánnyal járuljak a tisztelt gyűlés kegyes színe elé:

Indítvány.

A népmilliók eszmeháborgása a történelmi fejlemények tisztázó zavarzürödelméből már rég kifejtette az eszmelánczolatok sine qua nonját, mely az ideák asszociációjának revelációja gyanánt megadja a századok vajudásának szignaturáját. Ide tartozik a Hentzi szobor is, mely negációja a korhü születésnek. Indítványozom, hogy annak kiméletes és mérsékelt eltávolításárai lépések megtéssenek. (Gyenge helyeslés).

Hinterhuber (Vorderhuberhez.) Sző spéczi, homsz g'her! Der redt jo vosz fun áner Refalacziann!

Vorderhuber. Do móg i doerbei a nix cz'thuan hob'n. Szerrvász! (El.)

Szalay M. F. Uvaim! Megvallom, hogy indítványozó unnak indítványában a tettei felszollí'ás foglaltatik, mell azonban lázításvai felhívás és azévt veszedelmes; én tehát indítványozom, hogy a sovok között hagyván lappangani a dynamitvai célzatot »mérsékelt eltávolításvai lépések« helett tétessék »előkészítő tapogatódzások«.

Verhovetta. Tisztelt polgartarsag! Magyarorszag főgetlensige izs miltosaga nevíben emelem fel langszo-

zatom bombdörgelmét. A gyalazat pelengire agaskogyik a Hentzi szobor kipiben a honvidelmi palota szobrainag szemelattýara, is e szobrog küzt ott al Árpád szobra izs, izs porig gyalazva, az irziketlen kü izs, a mibül mivisz ecsetye kifaragta, szígyenletiben elpirul! . . Reviden: le a zsárnokság geszléri kalapjával! Indítványozok: irasik egy rekomendalt levil a királhoz; izs mig valasz megirkezik, csináljunk niggyülist, kermeneteket, macskaze-nét, abczugolást. (Éljen.)*

Mednyánszky Árpí. De kérem szépen! Éu részemről teljesen osztom az előttem szólott polgartársak összes nézetét. Jó volna ez is, az is, minden is; azonban a közép út az ovatosságban fekszik s így ennek feltalálására egy albizottságot, vagy ilyes valamit kellene kiküldeni azon megbízással, hogy a főkapitány nézetét kitudja. (Ugy van!) Ajánlom magmat. (El.)

Verhovetta. (Tikvölgyihez.) Ne mamlaszkgoyal mar! Szoj mar!

Tikvölgyi. Ulaim! Ölvendet a dicző handulatnat ész azt hiszem, hogy timondhatom, hogy puhatólász izs tell, dinamit izs tell, letomendált levél izs tell, med albizottsád izs tell. Fodunt taltani dülészt, ész fodunt tiabálni hogy »abczud!« (Helyes! Abczug! Ugy van! Éljen az elnök!)

Brézelhofer. Meini Herrn! Won i recht varastandn hab, so gült's an rekammandírten Brief z'schreiben, und eini Volksvarasammlung abz'holtn. Des is scho oll's recht sché: oba wiar stehts denn mit di Maxen? Des kost jó a Göld und ollweil a Göld. Zwegen dessert glaub i, doss mer holt a klani Sommlung varanstoltn thuan. Mei Sexer is scho dó!

Egy hang. Micsa? Gyűjteni! Czoki píz! (Gyalazat! Iszonyu zaj.)

Verhovetta. Polgartarsak!

Szalay M. F. Uvaim!

Pártos Béla. Nagyságos elnök!

(Roppant láрма. A hátulsó ajtón át tömeges szökés).

Arany sas. Johann! Minten ajdó pezárni! Meini Hean! Wer zohlt denn die Gas?

(Nagy dulakodás, valaki lecsavarja a gázt. Sötétség. Az ajtó beszakad. Sauve qui peut.)

Johann (gyertyával.) Himmeldonnerwetter natschagoch irdekezled ibranand!

— Vége. —

*) Örvendünk, hogy a főrmedvények tisztelt íróját mint szónokot is bemutatathatjuk. A szerk.

E p i g r a m m.

— Classicus minta. —

A gondtól mentve

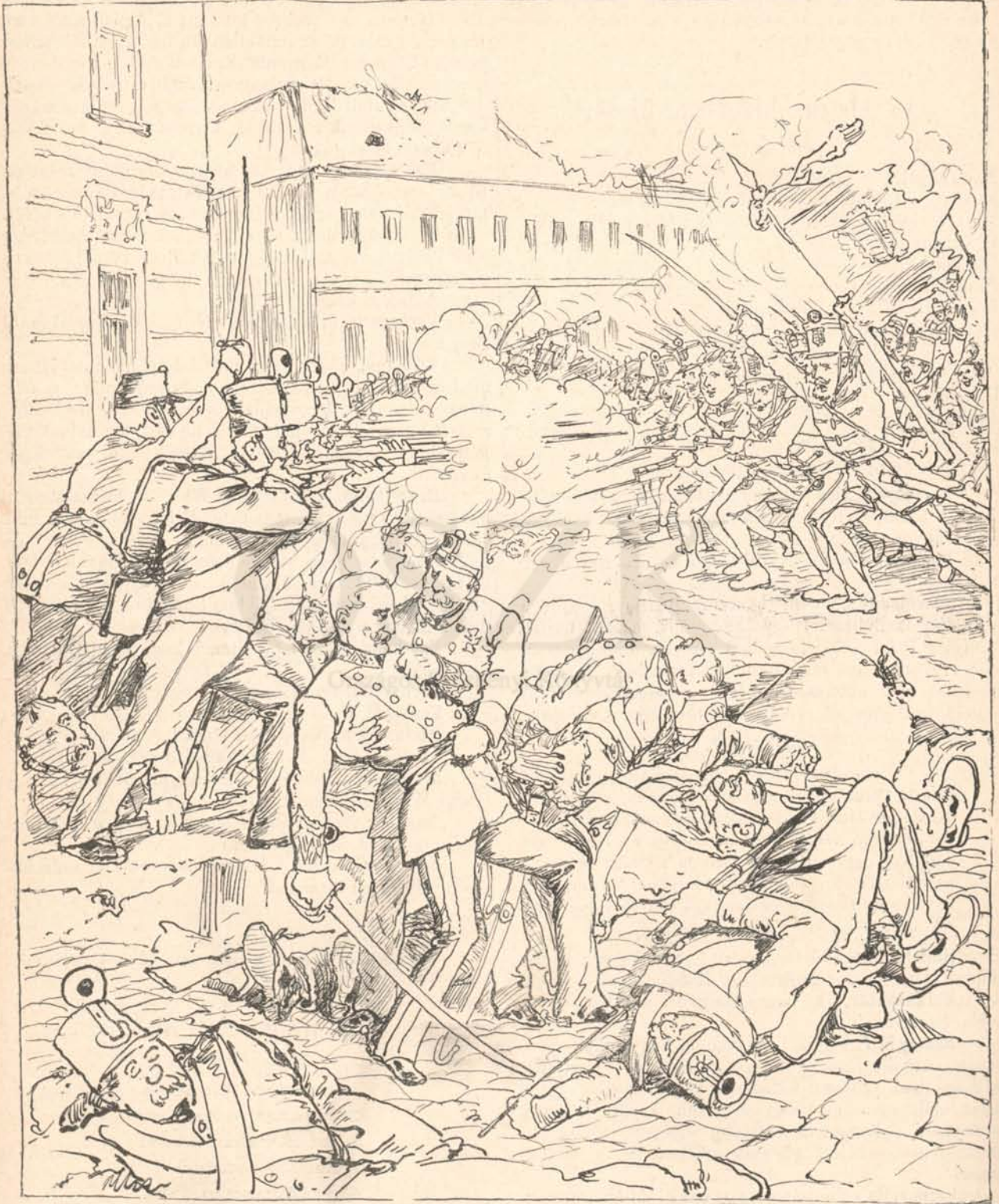
Görgénybe menve:

A medve mentve.

S derüle rendre

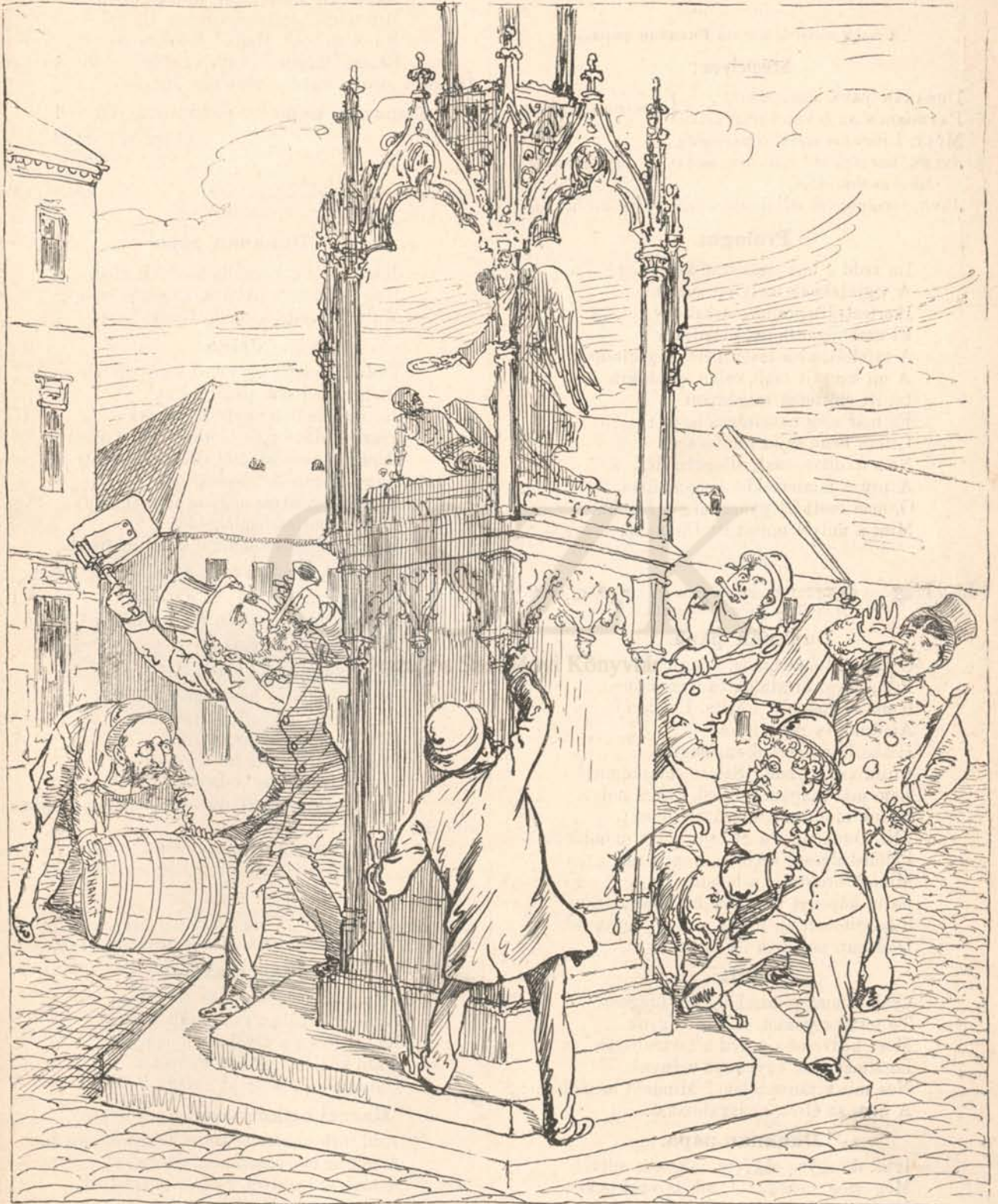
A grófi mente.

1849.

Ekkor ilyen hősök támadtak Hentzire, tehát megdőlt.

1881.

Ma ilyen hősök támadnak rá, tehát (fájdalom !) állni fog.

„A fölsült.“

— Szomorú vigjáték. —

A maga mulatságára írta **Dunanan papa.**

Személyek:

DUNANAN PAPA, *vén csataló* }
 PATROKLUS AZ Ő FIA *harczi csikó* } miniszteri aspiránsok.
 MŰLT, *kalandos életű demimonde.*
 JELEN, *kaczerkodó vén kisasszony a Münchhausen*
bárá családjából.
 JÖVŐ, *reménytelen állapotban levő fátyolos hölgy.*

Prologus.

Im vedd e bús játékot, ó közönség!
 A vigjátéknak mely el nem süle
 Ikertestvére; czimre azzal egy.
 El nem fogadta azt előadásra
 A színház, nem lévén benn semmisen,
 A mi kaczajt csalt volna ajkatokra.
 Im itt előttetek tragédiám.
 Ez már elég nevetséges leend:
 Leírva benn saját történetem,
 Nem ferditve, csak allegorizálva,
 A próza jambusokba megcsinálva.
 O, nem esett ily gyász még a Dunán
 Mint a milyet mutat itt Dunanán.

I. Fölsülés.

(Mikor a függöny felgördül, Dunanan papa épen kankánt tánczol a Múltal. A tánczot bevégzik.)

Dunanan papa.

Ó hölgy, tehát hiába, mindhiába!
 Pest, Bécs, hivatalok és forradalmak!
 Konstantinápoly, Párizs, London is,
 Amerika és Azzsiáfrika —
 Hiába láttak véled engemet
 Intim viszonyban? Szinte compromittál-
 Tam már magam tevéled, drága hölgy.
 Reánk mutatnak, utcán, útfelen:
 »Ni, Dunanan s a Multja — « s mondanak
 Felőled ilyest: »Ah, milyen frívól,
 Miként fitogtatja a bájait,
 És uj köpenyt visel minduntalan;
 S ha nincsen uj, fordít a régin egyet —
 Dunanan papának ily Multja van.«

Múlt.

Csak semmi szemrehányást, öregem!
 Te tettél olyanná, milyen vagyok,
 Mert kedvesebb neked a tarka-barka
 Izgalmas élet, egyhangu erénynél.
 Nos, mit kívánsz tőlem? Mindent megadtam:
 A hirt, az életet, az izgalmat. . . .

Dunanan papa.

Igaz, de egyre vágyom, mit nem adtál
 Még meg nekem. Ó, adj tárczát nekem,
 Miniszterit! — különben felsülök!

Mult.

Haha! Ne mondd! A kankán dijaül
 Miniszteri tárczát kívánsz? Haha!
 No ez se rossz. Haha! A kaczagás
 Érzem megöl. (Lábahegyével orron fricskázza
 Dunanan papát s fűgét mutatva néki eltűnik.)

Dunanan papa. (Orra láthatólag megnyúlik.)

Ó ég, én fölsülék!

II. Fölsülés.

(Dunanan papa hidegen ölelgeti a Jelen, miközben az eltűnt Múlt felől ábrándozik.)

Dunanan papa.

Jelen, Jelen, mivel hálálod azt meg,
 Hogy én köszvénytelen, kemény legény,
 Mulattatásodról gondolkozom?

Jelen.

Tudván, hogy i n g y é r t szenvedélytelen
 Ölelgetésed sem pazarlod el,
 Jól megfizetek: múzeum urává
 Teszlek először; másodsor nagy ősom
 Münchhausen bárótól rám származott
 Nagy elbeszélő tehetségemet
 Használok arra, hogy a publikumnak
 Tudtára adjam emlékeidet,
 Melyek szerint náladnál nincs nagyobb.

Dunanan papa.

Ez nem elég! Ó adj tárczát nekem
 Miniszterit! — különben felsülök!

Jelen.

Minisztertárczát?! Szendvedélytelen
 Ölelgetésért, — henczegő mérsékelt! —
 Rágalmazó kegyetlen nyelvedért,
 Előadhatlan vigjátékodért?
 Ledér Multra ledérül elpazalt
 Erődért? Letűnt tehetségédért?
 Nem, nem soha! (Fittyet hányva Dunanan papának
 eltűnik.)

Dunanan papa. (Láthatólag nyúló orral.)

Ó ég, én fölsülék!

III. Fölsülés.

(A homályos háttérben a Jövő fátyolozott alakja lebeg. A színpa berugtat Dunanan papa a vén csataló és Patroklos, a harczi csikó.)

Vén csataló.

Fiam, az én lábam már roskatag.
 E hölgy kezében van alighanem,
 Ki ott lebeg a távolnak homályán,
 Azon minisztertárcza, melyet a
 Dunananoknak szánt a nagy Zeűsz.

Harczi csikó (odarugtat a jövő elé.)

Add meg nekem te kétes hölgy, de mindjár,
 A mit az én számomra rejtegetsz:
 A tárczát! melyet, hogyha megkapok,
 Miniszter urnak szólít a világ.

Jövő.

Mi érdemed van rája, mondd előbb!

A harcsi csikó.

Tudom betéve Verulámi Bákót.

Jövő.

Ezért minisztertárca nem dukál.
Légy jobb apádnál hosszú élten át
S akkor talán, talán majd egykoron

A vén csataló.

Ó szörnyü fátum, ismét fölülénk!

(Keservében a drámabíráló bizottság által elvetett vígjátékát fölülbíráltatja Patroklos tanítványaival: Bukovay Absentius-sal, Sldger Bandival és Dákó Pistával s végül kifizeti azon babéroszoru számláját, melyet a fölülbírálók neki átnyujtanak.)

— A függöny legördül. —

Pulszky papa triumfusa a Szidonban.

A Bukovay gyerekek kórusa. Éljen, éljen, éljen ő,
A vígjáték-szerező!

TUDOMÁNY

Helyreigazítás.

Ámbár Hunfalvy Pál már kimondta, hogy az én »tudatlanságomnál a külföldön még nagyobb tudatlanságok is jelennek meg«, szükségesnek tartom álláspontomon megmaradni, hogy t. i. kétféle szász van: u. m. bakszász és vadszász, valamint a ráczoknál is előfordúl a vadrácz és a domesztikus forma. Hogy a »W. Allgemeines« hirlapi tudositások után indul, a melyeket részben én irtam: az sajnós, mert a sajtóhibákért felelősséget nem vállalok. Mert nem áll, hogy én a szászok bakfáját a flamandoktól származtattam, mert ez hiba volna, mivel ők a flamíngóktól származnak. Ez tény.

György Aladár.

High Life

Ce jeudi.

Kricsi dear,
Bécsben Rringtheater-affaire.
Nálunk is Rringtheater, vágyis gyűrű-komédiá ce cher Moninál. (Elle est bonne, celle là.)

Á bécsi leégett, á pesti felsült. Verrstehst?

Frrei d'après le vígjáték de Pulszky péré.

Ez az arrisztomonopolistakrrátikus bague-blague lendületet ádot a season lomháságának.

Az inás is drrágakőnek bizonyult — sie hab'n ihn gefasst.

(Mágám is schwungbán vágyok mámá.)

Mánó egy dárrábig igazán az volt, áminek egyszerré á Tuileriák huissierje bejelentette őt: le conte Enragé. Szaládok Bécsbe, á jó Theaterexcellencznek condoleálni.

Quels tristes contes du baron — t. i. quels tristes »contes d' Hoffmann!«

Unverbesserlich yours truly

Monoklcs.

„Kaland-gyűrű.“

»Gyűrű, gyűrű, kaland-gyűrű
K i n é l van az arany gyűrű?«

Haza kocsikáznak a kontesszek, bárók;
A grófok, szeszélyből, lesznek gyalog járók; —
M á s l á b á n t á n c z o l t a k ú g y i s e g é s z é j j e l
Sajátjukra állni, e g y s z e r, illik emberséggel! . . .

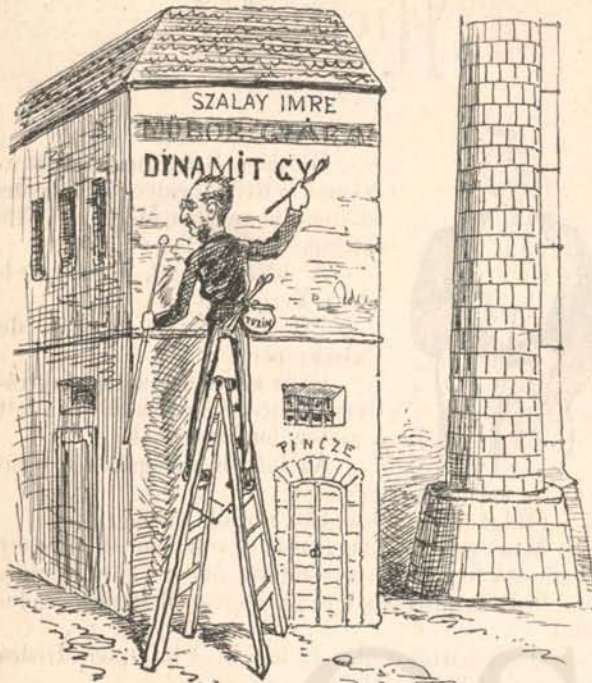
»Katzenjammer« uralg, hogy ha elmúlt a bál, —
Megfordítva történt Manó Andrásynál:
Jól mulattak s »Katzenjammer nem is érte —
Minek van a liverés-szolga? »Jammer« hogy azt érje!

. . . »El kell őt csukadni!« szól Manó a gazda.
— Hüvösön ül Jean, bus fejét lehajtva . . .
. . . Jó Pista gróf, — dalol; közben felkaczagván:
»Manó! Manó vitte el gyűrűdet talán!«

»Itt a gyűrű, kaland-gyűrű
N á l a m van az arany gyűrű!«

Izabella-hordta gyűrű megkerült,
Jean szolgál is a hüvösből kikerült, —
Manó grófnak 10 forintjába került —
Az egésznek legjobban a reporter örült!

Czégváltotatás.

Gyász-telegramm.

— A »Függetlenség«-ből. —

Bécs, decz. 8. (Esti 7 ór.) Tisza itt és nem látogatta meg a Ringtheatert!

(E mélyen lesújtó hír hatása alatt, egyéb észrevételeket nem fűzhetünk hozzá e csapáshoz) A szerk.

SZERKISZTŐI ÜZENETEK.

M. V. A legborzasztóbbakat kiválasztjuk és közöljük. — Sz. Gy. A javát kiszedegettük, mint keletlen kuglófbul a mazsolát. — B. A. Örvendetes a megszólamlás. Minden

nap d. u. 1 ór. — Tndjmts b. Jeles szerzemény. Még ragyogóbb dicsőségre virrad, mint a milyet szánt neki. — Spectorator. Jó spekulumja van. Bekerül. — Fromm Antal ur levele a hirdetések rovatába tartozik. — Szt. Jns krhz. Igyekezní fogunk megbankóhamisítani. — Szü. Bodetto! Az új küldemény 2-ik száma mit jelent? A többi jeles. — Spszt. Szívből a miénk, de nem »kebelezünk.« — Kz. Nem egészen olyan bolond, mint a milyenek gondolja. — Kb grf. Idegen kéziratot senkivel sem közlünk. A felelősség: ugy a közönséggel, mint a hatósággal szemben, mindenért a szerkesztőt illeti. — R. A. Haragos kitörés nekünk nem köll; az akad itt is. Elmésséget kérünk. — Stnmnn J. K. A. Az ön kitünő tollrajzait, melyek a hozzá értők körében igazi sensatiót okoznak, fotozinkografikus uton metszetjük. Persze, hogy a nyomás nem adhatja vissza az eredetinek finomságait. Egy kissé világosabb szövegezés hasznára válnék az ön apró remekeinek s erre nézve engedje meg, hogy nehányat küldhessünk, melyeket tetzésze szerint bármikor dolgozhatna ki. Kérjük szabatos czimét. —

D. Hármója bevált. — Sz. M. Sorát várja. — F. J. Tojás Dániel bátyánk, ha jól tudjuk, a jövő héten állit be tanulmányos levelével. — „Budapesten.“ Veszedelmesen hasonlít Hazaffy Veray János ur verselményeihez. — Eknr. Ha azt a »Függetlenség« tudná, hogy a »Budap. Közlöny« magyar hivatalos lap f. é. nov. 15-ki számában a fővárosi pénzügyi igazgató ur (Fuck) 2779. sz. a. adóiszti állásra pályázatot hirdet a Budapest fővárosi cs. kir. pénzügyigazgatóságához: olyan főrmedvény teremne, amilyen még e hazát föl nem verte ólmos álmából. De hát az ilyenek méltán felförmedhetne még az »Ellenőr« is. — Sz. I. orsz. kv. urnak. Láthatja a jelen számból is, mennyirn megrettentünk a fenyegetéseitől! — N. B. Az öreg hangját modorát utánozza, pedig a fiúnak, mint műveltebb urffynak, csak máskép kellene beszélnie. Hogy német kurzust hallgat, ez nagyon jellemzi a tátját. — F. Gy. és P. L. Régi jó firma. Bevált. — I. M. A veret közöljük. De a többi nagyon erős. — X. Y. A javából valók. — F. A. Döczögős vers. Alapjában nem is igaz. Micsoda mythológiából olvasta ön, hogy »Venus nyomorkát odahagyta?« — K. F. Jó, de már elég volt a Liszt-porolásból. — S. N. Meltányos panaszát kiadtuk a B. J. régészeti osztályának. — P. S. Jó gondolat; de csak is ez ér benne valamit. A kidolgozása hiányos. Még rátérhetünk.

Gyöpre hazám!

Sziveskedem elrugni magamtul a naptáromot. A blattjai ragyognak a legfnyössebb viccektül. A boritékjának farbájához képepest Rafájel csak amoan kurta fotografus.

Egy szál beteg főres az ára.

A csomagolás külön jár, mint a pásztás jégesső.

Szervusz!

Én nőmös MOKÁNY BERTALAN
de Domszög et Bugacz.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.